

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ - ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
ΦΡ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ο Γράννης κι' ο Μαρής
μιλουνε κι' άπορείς.

Γ.— Άρχημηνιά κι' άρχηχρονιά κι' άρχή του Γεναρίου.
Μ.— Μωρ' άστ' αυτά και λέγε μου περι του Συνεδρίου.
Γ.— Τι να σου πω βρε μάτια μου πούν' όλα σκοτισμένα!
Άμφίβολα τὰ Γράννινα, τὰ Σκόδρα μπεροδεμένα
κι' ο Τούρκος που μᾶς ἔδινε και Χιό και Μυτηλήνη
λένε πῶς ἔμετάνωσε και τώρα δέν τὰ δίνει.

Μ.— Μὰ δέν ἔλεγανε μωρὲ
πῶς πάει κι' ο Ποανκαρὲ
κι' ο γερμανὸς ο Χάφτεμβεργ νὰ μᾶς τὰ συμβιβᾶσῃ;
Γ.— Σὲ τέτοια ὑποκειμένα μπορεῖς νὰ δώσης βᾶσι
π' ἄλλα σου λένε σήμερα κι' ἄλλα σου λέν τὴν ἄλλη;
Μ.— Ὡστε λοιπὸν;
Γ.— Ὡστε λοιπὸν τὰ ἴδια θάχῃς πάλι,
κι' ὅπως μιλοῦν οἱ Γερμανοὶ,
οἱ συγγενεῖς μᾶς οἱ στενοὶ
κι' οἱ ἄσπονδοὶ μᾶς φίλοι,
δέν θὰν τὰ ξεμπεροδέψουμε οὔτε και τὸν Ἀποῖλη.

Μ.— Μὰ τότε τί διάβημα ἔκάμαν' αἱ Δυνάμεις;
Γ.— Τοιαῦτα διαβήματα και σὺ μπορεῖς νὰ κάμῃς
μὲ δίχως ἀποτέλεσμα και ἄνευ σημασίας.
Μ.— Ποῦναι λοιπὸν ποῦ μῶλεγες τ' ἀγοῦτο τῆ Ρωσσίας
και τὰ συλλαλητήρια ὑπὲρ ἡμῶν ἐν Ρώμῃ;
Γ.— Ἀφοῦ 'ν' ο κόσμος μασκαρᾶς και περιλλάζει γνώμη,
τί θέλεις νὰ σου κάμω γὼ που προσπαθῶ μὲ στίχους
νὰ κάμω μὲ τὸ γράψιμο τ' ἀνθρώπους φιλησύχους;

Λένε πῶς οἱ Αὐστριακοὶ
βάνουν ἄπᾶνου τὸ Ζεκῆ
νὰ μὴ δεχτῆ εἰρήνη.

Μ.— Τὸ ξέρω πῶς τὸ σκάνδαλο κι' ὁ ῥόζος εἶν' ἐκεῖνοι,
ἄλλὰ γιατί νὰν τοὺς ἀκοῦν οἱ Βασιλεῖς οἱ ἄλλοι;
Αὐτὸ ἔμένα μου χαλᾶ προπάντων τὸ κεφάλι.
Κι' ἐμὲ τὸ ἴδιο, βρε Μαρή, αὐτὸ μὲ σεκλειτίζει
κι' ἡ στάσις τῶν Δονάμεων φαρμάκι μὲ ποτίζει
π' ἄντις νὰ φοβερίζουνε τὸν τούρκο τὸν κανάγια,
κοροϊδεύουνε μ' ἐμᾶς και μᾶς περνοῦν μὲ μάγια.

Ἡ Γερμανία μᾶς βαρεῖ
μαζὺ μετὴν Αὐστρία,
κι' ὁ νέος χρόνος βρε Μαρή,
νούμερο δεκατρία

κι' ἐκτὸς ἀπὸ τὸ νούμερο περισσότερο μ' ἐκπλήττει
ποῦ ἂν ἐπαρτήρησες ἀρχίζει κι' ἀπὸ Τρίτη.

Μ.— Ἐμὲ δέν με τρομάζουνε προλήψεις γυναικῶνε.
Τὸ χρόνο που μᾶς ἔρχεται τὸν ἔχω βολικόνε.
Ὁ φίλος μᾶς ὁ Κάιζερ ὅσο κι' ἂν ἐπιμείνῃ,
μονάχα ἡ κακία του θαρρῶ πῶς θὰν τοῦ μείνῃ,
κι' οἱ ὄφεις οἱ Αὐστριακοὶ
που μᾶς φθονοῦν τὴ δράσι,
κι' αὐτοὶ θὰ σκάσουν σὰν κοκκι
μὰ δέν θὰ τοὺς περάσῃ!

Ἄν τὴν Ἑλλάδα μᾶς φθονεῖ
κάθε κακὸ στοιχείο,
ἐγὼ θὰ πάρω για ποιηὴ
και Τένεδο και Χίο,
τὴν Ἰμβρο και τὴ Ἰκαρία, Λέσβο και Σαμοθράκη,
κι' ἐκεῖνοι που μᾶς μάχονται θὰ σκάσουν σὰ βαθράκοι.

Μωρὲ τοὺς ἀφιλότιμους ἀλήθεια κι' ἀπ' ἀλήθεια,
νὰ μὴν αἰσθάνονται τί κλεῖ ὁ Ἕλλην μέσ' τὰ στήθεια
παρὰ νὰ βγαίνουν νὰ σου λέν πῶς ἐτοιμάζουν νότια!
Ἄκους οἱ μπεζεβένηδες που νᾶχουν μαῦρα Φῶτα,
τὰ μέρη π' ἀγωνίστηκα γιὰ νὰν τὰ ξεσκαλώσω,
πάλι νὰ μὲ πιέζουνε τοῦ Τούρκου νὰν τὰ δώσω;
Θαῦμα μ' αὐτὰ τὰ τέρατα πῶς δέν βουλιάζ' ἡ σφαιρα!
Δὲ συλλογιῶνται Κόλασι και κρίσεως ἡμέρα;

Ὅποιον φρίκης γεγονὸς,
κι' ὁ Κάιζερ ὁ Γερμανὸς
νὰ βγῆ νὰ μᾶς κτυπᾶ!
Γ.— Πάλι ξανακουρᾶθηκε κι' ἀγορεύε τὰ φροῦδια του
και κοίμα στὰ ταξείδια του
στὴν Κέρκυρα που πάει!

Μ.— Τὰ εὐγενῆ αἰσθήματα τῆς Δύσεως θαυμάζω.
Ἐγὼ μικρότερος πολὺ
νὰ βγαῖνω στὴν Ἀνατολή
και χύνωντας τὸ αἷμα μου νὰ τὴν καθαριάσω,
κι' αὐτὴ ἐν χριστιανισμῷ βασίλισσα μεγάλη,
νὰ θέλῃ και νὰ προσπαθῆ
τοῦ Τούρκου βάρβαρο σπαθι
νὰ ξαναφέρῃ πάλι!

Τὶ εὐγενέσταται ψυγαὶ γι' ἀθάνατο καμάρωμα,
θεοπέσιον ἐπέμπουσαι δικαιοσύνης ἄρωμα!
Ἐγὼ νὰ πᾶ' νὰ σφάζωμαι γιὰ μέρη σκλαβωμένα,
και κάθε Δύναμις τρανῆ
τὸν τύραννο νὰ συμπονή
και ν' ἀπειλῆ ἔμένα!
Ἴδου τοῦ ἐξευγενισμοῦ ἡ νέα θεωρεῖα
που θὰ γραφτῆ με γράμματα χρυσᾶ στὴν ἱστορία!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΔΗΞΟΥΡΙΟΥ

Γ.— Ἀρχημηνιά κι' άρχηχρονιά
Μ.— και λέγε μου τὰ σοβαρὰ μετὴ τὴν ἀπολογία
Γ.— Μὰ πᾶσι θὰ στα ξανάκι; Ὁ μπερετζολὸ ὁ μεγάλος...
Μ.— Ὡ που νὰ μὴν τὸν εὔρισκε ἄης Βασίλης ἄλλος!
Γ.— Κι' ὁ Γερμανὸς ὁ Χάφτεμβεργ που σου τὸν εἶπα πρῶτα,
Μ.— Ὡ που νὰ μὴν τὸν εὔρουνε κι' ἐφτήνονε τὰ Φῶτα.

Γ.— Βάνουν άπάνου την Τουρκιά και φέρνει άντιροήσεις και στην ειρήνη δέν μπορείς ποτέ νά προχωρήσης.

Μ.— Όστε ειρήνη γλήγορα δέν πρόκειται νά κλείση ;
Γ.— Ξέρω κι' έγώ τι θά συμβή και τι θ' ακολουθήση ;
Ίσως οί πρέσβεις, βρε Μαρή, νά τά σκεφτούν άλλοιότικα και νά ρτουν άλλοι στοχασμοί τώρα ποϋ πάνε στη γραμμή τά ζα τά Ληξουριώτικα,

Εύκολο νά μεταβληθοϋν τά πράγματα μεγάλως κι' άν τά ήμέτερα λυθοϋν κανγας ν' άρχίση άλλος.
Ίσως νά μεταβάλλουνε ιδέαν αι Δυνάμεις τώρα με την επίταξιν και τών κτηνών τής Σάμης.

Ίσως τά πράγματα, Μαρή, ποϋ κάπως είν' άγάποδα νά σιάσουν άπό σήμερα ποϋ πάνε τά τετράποδα στα μέρη τοϋ πολέμου.
Ίσως αυτά νά λύσουνε τό ζήτημα τοϋ Αΐμου, κι' ό,τι δέν εκατώρθωσε ό Δάνερ μ' άλλους δέκα, νά κατορθώση μόνος του ό γάιδαρος τοϋ Κρέα.

Δέν πρέπει ν' απελπίζεται κανείς για την ειρήνη άφοϋ κι' οί πληρεξούσιοι κι' οί πρέσβεις και τά κτήνη με δίχως νά κουράζονται και δίχως ν' άμελήσουν, άπό κοινοϋ εργάζονται νά την εξασφαλίσουν.

Με τά συνέδρια λοιπόν και με τās διασκέψεις, π' άκούς πολλά και τίποτα δέν πρέπει νά πιστέψης, και μέσα στη Βαλκανική και τή πανευρωπαϊκή μεγάλη φασαρία, άης Βασίλης ερχεται άπό την Καισαρεία και μέσ' τή συνδιάσκεψι τής Λόντρας τή μεγάλη, μπαίνουνε με' τό χέρι τους οί άσσοι κι' οί καβάλοι.

Συνέδριον συνέχεται κι' άης Βασίλης ερχεται άπό την Καισαρεία, κι' έγώ σκασμένος, βρε Μαρή, άπό στενοχωρία, σ' αυτόν ελπίζω σήμερα τό θαϋμα του νά κάνη και νά μās φέρη τέρτσονε τόν Τουρκο στό Μιζάνι.

Άφοϋ φιλότιμο, Μαρή, στη Δύσι δέν ύπόχει άς πέσωμεν γονατιστοί σ' αυτόν τόν Ιεράρχη και άς δεώμαστε μαζί νά μās τά καταφέρη, φάτσα νά φέρη τό Ναζή και σότο τό Λευτέρη.

Άης Βασίλης ερχεται φωστήη τών θεολόγων κι' έν τῷ κρισίμῳ τής στιγμής άς τόν ρωτήσουμε κι' εμείς με τόν δημόδη λόγον, Βασίλη άν ξέρεις γράμματα πές μας πῶς είν' τά πράγματα και ποίον θάχουν τέλος, γιατί μās άνοιξε δουλειές αυτός ό Βενιζέλος π' άν δέν βοχτήσ' ή χάρι σου λιγάκι νά σιαστοϋνε, αϊάνες θά περάσουνε για νά ξεμπερδευτοϋνε.

Σ' ό φωστήη έν άραγή, ό ζήσας έν ειρήνη, άν έγης πένα και χαοτι γράψε μας τι θά γείνη ;

Θά λάβη όσα έκαστος ποθεί κι' επιθυμεί, ή θάμαστε στην Ήπειρο άκόμα και τό Μάη ;

Βασίλη άν ξέρης γράμματα, πῶς τά θωρείς τά πράγματα ;
• Η μεραρχίες έν σπουδή θά ξεκινήσουν πάλι, ή τοϋ Λευτέρη τό ραβδί χλωρούς βλαστούς θά βγάλη ;

Βασίλη παμμακάριστε τών εϋσεβῶν λατρεία, παρ' τό ραβδί σου τό χλωρό και χτύπα την Αύστρία.
Έκείν' ή άφιλότιμη τόν Τουρκοϋν ένθαρρύνει, κι' ούτε Άδριανούπολιν τής Βουλγαρίας δίνει, ούτε σ' έμε παραχωρεί τās νήσους ποϋ γυρεύω νά κάθωμαι ποϋμ' άνεργος στους βράχους νά ψαρεύω.

Με τό ραβδί σακάτεψε τόν ένα και τόν άλλο ποϋ φόρωμα μοϋ γίνεται στό σπῆτι μου μεγάλο.
Τά δίχημα μας προστάτεψε και τους έχθρούς σακάτεψε κι' επίβλεψε και κύττα, μήν άλλοι τά θερίσουνε τά Σκόδρα τοϋ Νικητά.

Σῶσε τῶ' Ελλάδος τό λαό και βάστα του τῶη πλάτες ποϋ παίξει τώρα φαραώ μ' όλους τοϋ διπλωμάτες και κάθονται τριγύρω του οί έξευγενισμένοι νά παίξουνε την τύχη του με τράπουλα φτιασμένη.

Μ.— Οϋτως λοιπόν, βρε Γιάννη μου, έχόντων τών πραγμάτων κι' έκτός τής έκκρεμότητος και τής άβεβαιότητος αυτών τών ζητημάτων, γεννᾶται και τό ζήτημα τοϋ τι θά γίνη τώρα τοϋ βαλορηές μās ερχονται οί πρόσφυγες στη χώρα.

Άφ' τά καμμένα τά χωριά ηρθε καινούργια βαποριά κι' έψες μās ηστε κι' άλλη.
Γ.— Περίθαλψι χρειάζεται τών αδελφῶν μεγάλη. Κι' άφοϋ δέν έχουνε χωριό, πρέπει καθέννας ένα δυό νά πάρη νάν τους τρέφη και σϋ ποϋ εισαι άλληρος νά πάρης δέκα βρέφη.

Δέν θάχης ούτε βάσανα, οϋτ' έξοδα μεγάλα, Άν κλαίνε, θ' άσηκόνεσαι και θάν τους δίνεις γάλα, και για νάν τῶχης πρόχειρο, άγόρασε μιὰ γίδα νά πῶ πῶς κάτι έκαμες και σϋ για την Πατρίδα.
• Ο πόλεμος σ' έπλούτηνε...

Μ.— Μωρ' άσ' τή γλωσσοφάγια κι' άντι νά με παρακινής νά πᾶ' νά γένω βάγια, κάτσε νά συζητήσουμε πῶς θά βρεθοϋνε τρόποι νά μη γενοϋν στόν τόπο μας τεμπέληδες άνθρώποι.

• Η σεβαστή Κυβέρνησις δέν έστειλε και λίγους !
• Οπου νά στρίψης άπαντᾶς μπουλουκι τους προσφύγους ποϋ σταυροπόδι κάθονται σ' άπάνεμα πεζούλια όσο νά βράσουν τά κουκιά και τά κοκκινογούλια.

Κι' άν δέν τους εϋρούμε δουλειά με κάθε μας θυσία, νά τῶς νά σ' έν τῶη τῶη και στην άκνήσια

και προίον τοϋ γαλακτοϋ θῆ δῶς τῶη Ήπειρο, πολϋ πουλιό τεμπέληδες άπο τοϋ πατριώτες.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΑΠΟΚΡΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΕΘΡΟΥ

